

ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΚΥΡΟΣ

Ένας τσοπάνης και μιας αγράμματη αγρότισσα έδωσαν στην Αυστραλία έναν κορυφαίο δικαστή

Παρουσιάστηκε προχθές στο Ελληνικό Μουσείο της Μελβούρνης το αυτοβιογραφικό βιβλίο του ομογενή δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Βικτώριας Αιμίλιου Κύρου, με τίτλο «Αιμίλιο να με λες» και ήδη το περιεχόμενό του γίνεται θέμα συζήτησης στον αυστραλιανό τύπο.

Η εφημερίδα «The Age» σε εκτενές άρθρο της γράφει ότι το βιβλίο αυτό είναι αφιερωμένο στους γονείς του Κύρου, που είναι οι ήρωες του. Βοσκός ο πατέρας του Γιάννης, εγκατέλειψε το σχολείο σε ηλικία οκτώ ετών και η μάνα του Στέλλα, που εργαζόταν στο βαμβάκι και στα καπνά άφησε το σχολείο μόλις εννέα ετών. Η καταγωγή τους ήταν από το χωριό Σφυκιά της Ημαθίας και στην Αυστραλία μετανάστευσαν μαζί με τον Αιμίλιο και τον άλλο τους γιο Θεόδωρο που σήμερα είναι γιατρός. Ήρθαν με το πρόγραμμα της Διακυβερνητικής Επιτροπής Μετανάστευσης εξ Ευρώπης (ΔΕΜΕ) και το πρώτο τους σπίτι ήταν ένα μεταναστευτικό χόστελ στη Μελβούρνη. Αναφερόμενος στο βιβλίο του Κύρου ο πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Μελβούρνης, Βασίλης Παπαστεργιάδης, έγραψε, μεταξύ άλλων: «Η πορεία ζωής του Αιμίλιου Κύρου από τότε που ξεκίνησε μικρό παιδί από τη Βόρεια Ελλάδα και έφτασε στην Αυστραλία, είναι στην ουσία μία ιστορία υφασμένη με δυσκολίες και θυσίες.

Ακόμα και χρόνια μετά την εγκατάστασή του στην Αυστραλία, όταν νέος άνδρας πλέον

κατάφερε να περάσει ως φοιτητής την πόρτα της υψηλού κύρους Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Μελβούρνης, ένοιωθε άβολα και μοναχικά, όπως ο ίδιος εξομολογείται στο βιβλίο του. Τελικά, όμως, στο βιβλίο του Αιμίλιου υπάρχει η ιστορία ενός ανθρώπου που τα κατάφερε παρ' όλες τις αντιξοότητες της ζωής».

Το βιβλίο του ομογενή δικαστή που φέρει τον τίτλο «Αιμίλιο να με λες», δεν μπαίνει στα κλασικά καλούπια της αυτοβιογραφίας που ασχολείται με τα επιτεύγματα και τις επιτυχίες του «αντικειμένου» της. Στην προκειμένη περίπτωση, ο Αιμίλιος είναι ένας επιτυχημένος δικαστής του Ανωτάτου Δικαστηρίου Βικτώριας και πρώην επιφανής δικηγόρος και συντάκτης ενός εκ των πλέον διασήμων δικηγορικών γραφείων της Αυστραλίας και ο αναγνώστης θα περίμενε να διαβάσει πώς κατάφερε να βρεθεί εκεί. Εν τούτοις, ο Αιμίλιος σταματά την αυτοβιογραφία του στο χρόνο που αποφοίτησε από το Πανεπιστήμιο. Ούτε μία κουβέντα για την επιτυχημένη του σταδιοδρομία. Είναι αναπόφευκτο να μη σκεφτεί κανείς ότι στόχος του συγγραφέα είναι να δώσει στον αναγνώστη την ευκαιρία να φτιάξει τη δική του ιστορία για το μέλλον του. Βέβαια, ο αναγνώστης μπορεί να πάρει μία γεύση για το πως εξελίχθηκε η ζωή του συγγραφέα αν διαβάσει σε κάποιο άλλο σημείο του τον λόγο που εκφώνησε αποδεχόμενος τη θέση του δικαστή στο Ανώτατο Δι-

καστήριο. Ιδιαίτερα συμβολικό το βάρος που δίνει ο Αιμίλιος στα παιδικά του χρόνια στην Ελλάδα και στην Αυστραλία. Μετανάστευσε με την οικογένειά του στην Αυστραλία όταν ήταν οκτώ χρόνων. Είναι χρόνια δύσκολα, χρόνια φτώχειας. Είναι τα χρόνια που ο Αιμίλιος γνώρισε το άσχημο πρόσωπο του ρατσισμού στην Αυστραλία, αλλά και τα χρόνια που καθόρισαν το χαρακτήρα του, τα χρόνια που θεμελίωσαν σ' αυτόν το ήθος της σκληρής δουλειάς και το ηθικό υπόβαθρο που γέννησε αργότερα τον επιτυχημένο δικηγόρο και σήμερα δικαστή.

Ο Αιμίλιος περιγράφει αυτά τα χρόνια με μία ιδιαίτερα επώδυνη τιμωρία, ειδικά όταν αναφέρεται στον ρατσισμό που γνώρισε όντας παιδί ακόμα. Ο ρατσισμός που βίωσε στάθηκε και η αιτία να αναθεωρήσει την προσωπική του ταυτότητα για αρκετό καιρό και η άμεση επίπτωση αυτής της πορείας και τακτική επιβίωσης, στην ουσία, ήταν να αλλάξει το όνομά του.

Το ενδιαφέρον των μη ελληνικής καταγωγής αναγνωστών αναμένεται να τραβήξει η λεπτομερής περιγραφή της ζωής του στον τόπο που γεννήθηκε, της όλης διαδικασίας προκειμένου να οργανωθεί το πέρασμα της οικογένειάς του στην Αυστραλία αλλά και του ταξιδιού προς τη νέα χώρα. Ο Αιμίλιος καταφέρει να δώσει με τον πλέον γλαφυρό τρόπο τη πραγματική εικόνα της φτώχειας στην Ελλάδα των παιδικών του χρόνων,

μέσα από τα βιώματά του. Οι δυσκολίες εν τούτοις δεν γεννούν δυσaréσκεια ή λύπη για όσα πέρασε εκείνα τα χρόνια - και αυτό σε αντίθεση με τα πρώτα του χρόνια του στην Αυστραλία, όπου γεννούν στην παιδική του ψυχή παρόμοιες σκέψεις και συναισθήματα. Στην ουσία, είναι ο τρόπος του Αιμίλιου να πει μία αλήθεια που γνωρίζουν όλοι όσοι πήραν τον δρόμο της μετανάστευσης, ότι η απόφαση κάποιου να μεταναστεύσει δεν είναι ούτε εύκολη ούτε απλή επιλογή.

Το κύριο μήνυμα αυτού του βιβλίου είναι ότι ποτέ και κανένας δεν πρέπει να κρίνει τον συνάνθρωπό του, με βάση την εθνικότητα ή τη θρησκεία του και ότι οι προσπάθειες για τη στήριξη των νέων μεταναστών πρέπει να αυξηθούν. Και το παράδειγμα που χρησιμοποιεί για να κάνει το μήνυμά του ακόμα πιο δυνατό, είναι αυτό της περιγραφής της μπέρας του από έναν υπάλληλο του Προξενείου της Αυστραλίας στην Ελλάδα όταν η οικογένεια ετοίμαζε τα απαραίτητα έγγραφα για να μεταναστεύσει στην Αυστραλία που την αποκάλεσε «μία τυπική αγράμματη αγρότισσα, που έχει πάει μέχρι την Δ' Δημοτικού». Πόσο λάθος έκανε, θα σκεφτεί κανείς σήμερα!

Η φωτογραφία του εξωφύλλου του βιβλίου είναι και αυτή ενδεικτική του περιεχομένου. Ένα νεαρό αγόρι με μάτια φοβισμένα που δεν ξέρει τι του κρύβει η επόμενη μέρα. Η δική του ιστορία, ιστορία του αγώνα κάθε μετανάστη. Ένας αγώνας άξιος...

ΦΑΡΑΝΤΟΥΡΗ ΚΑΙ ΚΟΤΣΙΡΑΣ ΑΠΟΘΕΩΘΗΚΑΝ
ΣΤΗ ΜΕΛΒΟΥΡΝΗ ΑΠΟ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΘΑΥΜΑΣΤΕΣ

Συναυλία από καρδιάς για τους ομογενείς στην Αυστραλία



Με μια ανοιχτή συναυλία για το κοινό όπου ερμηνεύτηκαν «Τραγούδια της Ξενιτιάς» ολοκληρώθηκαν οι εορταστικές εκδηλώσεις των εγκαίνιων της έκθεσης, που παρουσιάζεται στο Ελληνικό Μουσείο της Μελβούρνης, με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 60 χρόνων από την υπογραφή της Μεταναστευτικής Συμφωνίας μεταξύ Ελλάδας και Αυστραλίας.

Χιλιάδες ομογενείς παρακολούθησαν τη δωρεάν συναυλία και αποθέωσαν τη Μαρία Φαραντούρη, τον Γιάννη Κότσιρα, τον Σπύρο Ράντο, την Άρτεμη Ιωαννίδη, τον Χρήστο Ιωαννίδη, την Ανθή Σιδηροπούλου και

άλλους καλλιτέχνες που παρουσίασαν ένα εντυπωσιακό πρόγραμμα.

Η ιστορία της ελληνικής μεταπολεμικής μετανάστευσης αναβίωσε στο Ελληνικό Μουσείο Μελβούρνης χάρη στον πολιτειακό υπουργό Πολυπολιτισμικών Υποθέσεων της Βικτώριας, Νικόλαο Κότσιρα και της κυβέρνησης Μπέιλιου, που διέθεσε 300.000 δολάρια για τη χρηματοδότηση της Έκθεσης και άλλων εκδηλώσεων, με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 60 χρόνων από την υπογραφή της συμφωνίας Αυστραλίας-Ελλάδας, που διευκόλυνε τη μετανάστευση χιλιάδων Ελλήνων στην Αυστραλία.



Ενημέρωση της Συμβουλευτικής Επιτροπής Ελλάδας-Αυστραλίας από τον Έλληνα πρέσβη

Την Τρίτη, 27 Νοεμβρίου 2012, ο πρέσβης της Ελλάδας στην Αυστραλία, Χαράλαμπος Δαφαράνος, είχε την ευκαιρία να ενημερώσει στο Ομοσπονδιακό Κοινοβούλιο τα μέλη της Συμβουλευτικής Επιτροπής Ελλάδας-Αυστραλίας με την ευκαιρία της δεύτερης συνόδου της αφότου συνεστήθη τον περασμένο Αύγουστο.

Υπήρξε μια ιδιαίτερα χρήσιμη και ενδιαφέρουσα επαφή, σκοπός της οποίας υπήρξε μια στρατηγικού χαρακτήρα ενημέρωση για θέματα όπως η προώθηση και συστηματική καλλιέργεια των σχέσεων μεταξύ Ελλάδας και Αυστραλίας (με έμφαση στους τομείς εμπορίου,

επενδύσεων, τουρισμού, πολιτισμού και κινητικότητας νέων) και η αξιοποίηση του ευρύτερου ρόλου της ελληνοαυστραλιανής ομογένειας επί αιμοβαία ωφελεία των δύο χωρών. Στη συνέχεια της ενημέρωσης αυτής, τα μέλη της Συμβουλευτικής Επιτροπής παρευρέθησαν την ίδια ημέρα σε δείπνο το οποίο παρέθεσε το Hellenic Club της Canberra προς τιμήν του νεοαφικθέντος πρέσβη και της συζύγου του.

Ως γνωστόν, η Συμβουλευτική Επιτροπή διορίζεται από την Αυστραλή πρωθυπουργό και μέχρι σήμερα, έχει συσταθεί με χώρες ομογενειακού ενδιαφέροντος για την Αυστραλία (Κίνα, Ινδία, αραβικός κόσμος, Ιταλία).